

Az Emberi Méltóság Központ állásfoglalása az Európa Tanács nőikkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének ratifikálásával kapcsolatban

„Az Isztambuli Egyezmény ratifikálása a gender ideológia trójai falovát jelentheti Magyarország számára.”

Bevezetés

Az Igazságügyi Minisztérium 2017. február 14-én közzétett felhívásában közigazgatási egyeztetés keretein belül kérte ki a civilek véleményét **az Isztambuli Egyezmény, vagyis az Európa Tanács nőikkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének ratifikálásával kapcsolatban. Az alábbiakban az Emberi Méltóság Központ állásfoglalása olvasható.**

Leszögezzük, hogy fontosnak tartjuk nemzeti és nemzetközi szinten is fellépni az erőszakkal szemben, irányuljon az bárki ellen. Az Isztambuli Egyezmény Magyarország által való ratifikálását az alább részletezett okokból nem támogatjuk, még ha a mindenfajta erőszak visszaszorításának célkitűzésével maximálisan egyet is értünk. Állásfoglalásunk célja véleményünk és aggodalmaink kifejezése az Isztambuli Egyezmény ratifikálására vonatkozóan.

A téma rövid bevezetése után rávilágítunk az Egyezmény elfogadásának néhány aggasztó körülményére, annak céljaira, hatályára és nyelvezetére, valamint számos problematikus elemére, pl. a 'gender' kötelező erejű meghatározására, a férfiak és a fiúk hátrányos megkülönböztetésére, és a bonyolult ellenőrző mechanizmusára (GREVIO).

Az Egyezmény létrejötte

Az Isztambuli Egyezmény az Európa Tanács egyezménye, melyet 2008-ban a Miniszteri Bizottság által felállított szakértői csoport, a CAHVIO szövegezte meg.¹ A CAHVIO azt a megbízást kapta, hogy készítsenek egy tervezetet a nők elleni erőszak témájában. A tervezet szövegét 2010 végén véglegesítették.

Az Isztambuli Egyezményt 2011. április 7-én fogadta el az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága² a CAHVIO által készített javaslat alapján, majd nyitotta meg aláírásra a Bizottság 121. isztambuli ülése után.³ Az Isztambuli Egyezmény 2014. augusztus 1-jén lépett hatályba, miután teljesült annak feltétele, hogy tíz állam (köztük nyolc az Európa Tanács tagja) aláírja az Egyezményt. Mostanáig az Európa Tanács tagjainak kevesebb mint a fele ratifikálta az Egyezményt. Az Európa Tanács öt tagállama nem írta alá és nem is ratifikálta a nemzetközi dokumentumot.⁴

Az Európa Tanács szerződéseinek és nemzetközi egyezményeinek kidolgozása a gyakorlaton, és a Tanács Alapokmányának (93) 27-es kiegészítésén alapul, mely szerint egy új szerződés elfogadásához a Miniszteri Bizottság ülésén a szavazatot leadók kétharmadának, illetve a Bizottságban ülni jogosult képviselők többségének szavazata szükséges.⁵

Az Isztambuli Egyezmény az Európa Tanács egyetlen olyan egyezménye, amely elfogadása során ez a követelmény nem teljesült, azaz szavazás nélkül fogadták el. Ez a rövid rendelkezésre álló időnek és sokak szerint a török kormány politikai számításainak köszönhető: Törökország elnöksége a Miniszteri Bizottság élén a végéhez közeledett, ami nyomást gyakorolt vezetőire. Szerették volna, hogy az ő elnökségük alatt fogadják el az Egyezményt, mivel ez azt a politikai üzenetet hordozza magában, hogy Törökország elkötelezett a női egyenjogúság mellett, ami pozitívan befolyásolhatja az Európai Unió csatlakozásának ügyét.⁶

1 <http://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/cahvio> Letöltés: 2017. február 22.

2 https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cd162 Letöltés: 2017. február 22.

3 https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?Reference=CM Letöltés: 2017. február 22.

4 <http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures> Letöltés: 2017. február 22.

5 <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680534933> Letöltés: 2017. február 22.

6 Francesco Agnello, 'A New "Gender" Approach Definition in International Law: The Convention on Preventing and Combating Violence Against Women and Domestic Violence' [2014] (18) The Spanish Yearbook of International Law 87-114

Aggályosnak tartott pontok:

A. A gender ideológia megjelenése az egyezményben

Az Egyezmény célul tűzte ki egy ellentmondásos, konszenzussal nem rendelkező fogalom, a „gender” kodifikálását. A gender kifejezésre a magyar fordítás egyes helyeken "társadalmi nemként", más helyen "nem"-ként hivatkozik.

A marxista ideológia osztályharc elmélete, vagyis, hogy a társadalom minden rétege, csoportja folyamatosan küzd egymással, tovább él a liberalizmus és a feminizmus képviselőiben. A férfiak a nők ellenségei, és ezt az ellentétet igyekeznek minden eszközzel fenntartani, majd leküzdeni, ez jelenik meg a politikai dokumentumokban, ezt látjuk visszatükröződni az Isztambuli Egyezményben is. A marxizmus egyszer már látványosan megbukott régióinkban. **A nemzeti és nemzetközi döntéseknek a férfi és a nő egymást kiegészítő szerepére kellene épülniük, nem pedig az ellentétek táplálására.** Félő, hogy az Egyezményben megjelenő eszközökön keresztül tovább mélyül az ellentét a társadalom e két csoportja között.

1. A magyar jogszabályok nem különböztetik meg a biológiai és a társadalmi nemet (gender ideológia), ezért egy olyan fogalomról van szó, amelynek a jelentése nem egyértelmű, tudományosan nem megalapozott.
2. Az Isztambuli Egyezmény definíciója ellentmond az egyetlen jelenleg hazánkra nézve kötelező, a gender fogalmát definiáló nemzetközi dokumentum, a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma meghatározásának, amely szerint a gender a biológiai nem szinonimájaként értelmezve két nemre utal, a férfi és a női nemre a társadalom keretein belül.⁷
3. Az Isztambuli Egyezményben ezzel szemben a következő gender-definíciót határozták meg: *„nem: azok a társadalmilag kialakult szerepek, viselkedési formák, tevékenységek és jellegzetes tulajdonságok, amelyeket egy adott társadalom a nők és a férfiak tekintetében helyesnek tekint.”*⁸ A definíció szerint a 'nem' egy szociális konstrukció, amely változó lehet, és amely lényegében független a biológiai valóságtól (attól, hogy valaki férfi-e vagy nő). E definíció elfogadása magával hozhatja

⁷ „the term “gender” refers to the two sexes, male and female, within the context of society.”
[http://legal.un.org/icc/statute/english/rome_statute\(e\).pdf](http://legal.un.org/icc/statute/english/rome_statute(e).pdf) Letöltés: 2017. február 22.

⁸ Isztambuli Egyezmény 3. cikk (c)

a férfiak és a nők közti természetes különbségek tagadását is.⁹ Az Egyezmény különválasztja a biológiai és a társadalmi nem fogalmát, ezzel azt sugallva, hogy a kettő két teljesen különböző, egymástól független dolog.¹⁰

B. Férfiak és fiúgyermek elleni diszkrimináció

4. Úgy gondoljuk, az Isztambuli Egyezmény a nemi alapú és a kapcsolati erőszak női áldozataira koncentrálva figyelmen kívül hagyja a férfi áldozatokat. Úgy véljük, a kapcsolati erőszak minden áldozatának, különösen a gyerekeknek joguk van az egyenlő védelemhez és segítséghez, függetlenül a nemüktől.
5. Az Egyezményt nem védi egyenlően, és negatívan diszkriminálja a társadalom férfi és fiúgyermek tagjait. Aggályosnak tartjuk, hogy az Egyezmény alapján más megítélés alá esnek a bántalmazott férfiak és nők. Véleményünk szerint egy a nők és a férfiak közötti tényleges egyenjogúság elősegítését célul kitűző Egyezménynek hozzá kellene járulnia, **hogy az erőszak elszenvetői, legyenek akár lánygyermek, nő, fiúgyermek vagy férfiak, egyenlő bánásmódban részesüljenek.**
6. Erőteljes aggodalmunkat fejezzük ki aziránt, hogy míg a nőkkel szembeni erőszak minden formájára **alkalmazni kell**¹¹ a részes feleknek az Egyezményt, az **csupán ösztönzi** a részes feleket arra, hogy a kapcsolati erőszak minden áldozata tekintetében is alkalmazzák, tehát az érintett fiúkra és férfiakra.¹²
7. Miután az Egyezmény a Preambulumában a radikális feminista ideológiát tükrözi a nemi alapú erőszak strukturális természetének elismerésével, a nők elleni erőszakot nemi alapú erőszakként tünteti fel,¹³ amely „női mivolta miatt irányul egy nő ellen, vagy amely aránytalanul érint nőket.”¹⁴ **Nem értünk egyet a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak összemosásával, és azzal, hogy a nők elleni**

9 Francesco Agnello, 'A New "Gender" Approach Definition in International Law: The Convention on Preventing and Combating Violence Against Women and Domestic Violence' [2014] (18) The Spanish Yearbook of International Law 87-114

10 Isztambuli Egyezmény, 4. cikk (3)

11 Isztambuli Egyezmény 2. cikk (1)

12 Isztambuli Egyezmény 2. cikk (2)

13 Isztambuli Egyezmény, 3. cikk (a)

14 Isztambuli Egyezmény, 3. cikk (d)

erőszaknak minden esetben nemi alapú, strukturális természete lenne. Továbbá hiányoljuk, hogy a férfiak ellen irányuló nemi alapú erőszakot az Egyezmény nem definiálta.

8. **Ha egy férfi bántalmaz egy lánygyermeket, az „nőkkel szembeni nemi alapú erőszak” az Egyezményben meghatározottak alapján, amellyel kapcsolatban a részes államnak kötelessége fellépni az Egyezmény értelmében. Ha viszont egy nő teszi ezt egy fiúgyermekkel, az „csupán” kapcsolati erőszak az Egyezmény szempontjából, amellyel összefüggésben nem ír elő kötelező lépéseket az Egyezmény a részes állam számára. Határozottan elutasítjuk ezt a megkülönböztetést a két nem vonatkozásában.**
9. Hiányoljuk, hogy az Egyezmény egyes pontjaiban a férfi áldozatokról teljesen megfeledkezik, pedig őket is érheti kapcsolati erőszak: *„A részes felek külön szolgáltatásokat nyújtanak az erőszakos cselekmények női áldozatai és azok gyermekei számára, vagy gondoskodnak ezek nyújtásáról.”*¹⁵
10. **Az Egyezmény nem foglalkozik más veszélyeztetett csoportokkal sem, akik szintén nagy arányban vannak kitéve a kapcsolati erőszaknak, pl. az idősekkel vagy a fogyatékos személyekkel. Csupán a társadalom egy meghatározott csoportjának biztosít bizonyos jogokat, ezzel azt a helyzetet idézve elő, hogy azok, akik a csoportnak nem a tagjai, nem kapnak egyenlő védelmet az államtól a kapcsolati erőszak tekintetében. Így sérül az Alaptörvényben lefektetett nők és férfiak egyenjogúságának, illetve a törvény előtti egyenlőségnek a követelménye.**
11. Nem értünk egyet azzal, ahogy az Egyezmény ki akar bújni az általa felállított egyenlő bánásmód és megkülönböztetés mentesség kötelessége alól: *„A nemi alapú erőszak megelőzéséhez, és a nők ilyen erőszakkal szembeni védelméhez szükséges különleges intézkedések ezen Egyezmény értelmében nem minősülnek megkülönböztetésnek.”*¹⁶ Amennyiben ezen intézkedések csak a női áldozatokra vonatkoznak, azzal sérül az egyenlő bánásmód követelménye, és negatív megkülönböztetés éri a bántalmazott fiúgyermeket és a férfiakat.
12. Ellentmondásos, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtását a részes felek többféle, köztük a biológiai nemen alapuló megkülönböztetés nélkül kötelesek biztosítani.¹⁷ Ha komolyan veszik a részes felek az Egyezmény sorait, és a biológiai

15 Isztambuli Egyezmény 22. cikk (2)

16 Isztambuli Egyezmény 4. cikk (4)

17 Isztambuli Egyezmény 4. cikk (3)

nemen alapuló megkülönböztetés nélkül hajtják végre a rendelkezéseit, ugyanúgy kell alkalmazni azt mind a férfiakra mind a nőkre nézve.

13. Nem értünk egyet azzal, hogy az Egyezmény a férfiakat és a fiúkat is potenciális erőszak-elkövetőknek állítja be:

*"A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy arra ösztönözzék a társadalom minden tagját, különösen a férfiakat és a fiúkat, hogy aktívan járuljanak hozzá a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzéséhez."*¹⁸

14. Az Isztambuli Egyezmény arra a feltételezésre épül, hogy *"a nők és a leányok a nemi alapú erőszak nagyobb veszélyének vannak kitéve, mint a férfiak,"*¹⁹ anélkül, hogy ezt adatokkal támasztaná alá. Egyes vélemények szerint ez a feltételezés, legalábbis részben, nem állja meg a helyét.^{20 21 22}

C. Ellenőrző rendszer létrehozása és annak anyagi terhei

15. Az egyezmény ratifikálásával a feleknek egy különleges ellenőrző rendszert kell létrehozni, amely komoly hatással lehet a nemzeti jogalkotásra. Az ellenőrző rendszer alááshatja az Európai Emberi Jogi Bíróság kizárólagos pozícióját az EU-s szabályok felülvizsgálatára vonatkozóan, általánosabban pedig az uniós jog autonómiáját.

18 Isztambuli Egyezmény 12. cikk (4)

19 Isztambuli Egyezmény Preambulum

20 'Unprecedented Domestic Violence Study Affirms Need to Recognize Male Victims' (*prweb*) <<http://www.prweb.com/releases/2013/5/prweb10741752.htm>> , Letöltés: 2017. február 22.

21 Daniel J. Whitaker, Tadesse Haileyesus, Monica Swahn, and Linda S. Saltzman, 'Differences in Frequency of Violence and Reported Injury Between Relationships With Reciprocal and Nonreciprocal Intimate Partner Violence' [2007] 97(5) *American Journal of Public Health* 941-947. See also 'Domestic violence: Not Always One Sided' (*Patient Education Center*) <http://newscastmedia.com/harvard_study.htm> accessed 12 April 2016: 'When the violence was one-sided, both women and men said that women were perpetrators about 70% of the time. Men were more likely to be injured in reciprocally violent relationships (25%) than were women when the violence was one sided (20%).', Letöltés: 2017. február 22.

22 Partner Abuse State of Knowledge Project, 'Findings At-a-Glance' (*lghhttp*) <http://lghhttp.48653.nexcesscdn.net/80223CF/springer-static/media/springer-journals/FindingsAt-a-Glance.pdf>, Letöltés: 2017. február 22. For an overview of the The Partner Abuse State of Knowledge Project go to 'The Partner Abuse State of Knowledge Project' (*PRWEB*) <<http://ww1.prweb.com/prfiles/2013/05/16/10741752/PASK%20Overview.pdf>> , Letöltés: 2017. február 22.

16. „Az Egyezményben foglaltak alapján a részes feleknek **megfelelő pénzügyi forrásokat** kell biztosítaniuk az integrált politikák végrehajtásához és létre kell hozniuk egy **koordinációs testületet** a politikák és intézkedések összehangolása érdekében.”

Emellett egy ilyen rendszer létrehozása hatalmas terheket ró az államháztartásra, melyet javaslatunk szerint inkább a szociális ellátórendszer javítására, a prevencióra, az áldozatokat segítő ellátórendszer fejlesztésére és a kapcsolati kultúra javítására, pl. a családi életre nevelésre, és szakemberek képzésére lenne szükséges költeni.

D. Oktatás

17. A szülők a gyermekek elsődleges nevelői, ez alapvető jog, amit nem lehet elvenni tőlük. Ez a jog számos nemzetközi emberi jogi egyezményben megtalálható. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata egyértelművé teszi, hogy a szülőknek elsődleges joguk kiválasztani gyermekeik számára a megfelelő oktatást.²³ Az Isztambuli Egyezmény sérti ezt a jogot. Amint egy ország ratifikálja az Isztambuli Egyezményt, a gender, mint a társadalmi nem definíciója kötelező érvényűvé válik. Ez korlátozhatja a szülők jogát, hogy visszautasítsanak olyan iskolai órákat, és tanterveket, melyben a genderről, a szexuális orientációkról vagy a transzneműségről (ezen belül akár nem átalakító műtétekről) tanítják gyermekeiket.

18. „A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy változásokat segítsenek elő a nők és a férfiak társadalmi és kulturális viselkedésmintáiban azzal a céllal, hogy megszüntessék mindazon előítéleteket, szokásokat, hagyományt és más gyakorlatokat, amelyek a nők alsóbbrendűségének gondolatán vagy a **sztereotip női és férfi szerepeken alapulnak.**”²⁴

Egyetértünk azzal, hogy az egyenjogúságért való küzdelem részeként meg kell szüntetni a nők alsóbbrendűségének gondolatát, azonban aggodalmunkat fejezzük ki amiatt, hogy az Egyezmény nem fejt ki, hogy mit ért a „sztereotip női és férfi szerepeken”. Az egyetemek gender szakjain oktatott tananyag nagy része szerint pl. beletartozik ebbe a családi életre nevelés és a hagyományos nemi szerepek átadása is, melyet már csak amiatt is sztereotipnak minősítenek, mivel céljuk, hogy a lányok megismerjék az anyai, a fiúk pedig az apai szerepeket. Akár egy néptáncverseny is

23 Universal Declaration of Human Rights (adopted 10 December 1948 UNGA Res 217 A(III) (UDHR) Article 26 (3), emphasis added

24 Isztambuli Egyezmény 12. cikk (1)

lehet sztereotip a gender mainstreaming egyes képviselői szerint, mivel megjelennek benne a lányok és a fiúk hagyományos szerepei. **Az Egyezmény aláírása a gender ideológia trójai falovát jelentheti Magyarország számára.**

19. *„A részes felek rendszeresen és minden szinten tudatosságnövelő kampányokat vagy programokat támogatnak vagy folytatnak le, adott esetben a nemzeti emberi jogi intézményekkel és esélyegyenlőségi szervezetekkel, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel, különösen a női szervezetekkel is együttműködve azért, hogy növeljék a lakosság tudatosságát és megértését a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának különböző megnyilvánulásaival, azok gyermekeket érintő hatásaival és az ilyen erőszakos cselekmények megelőzésének szükségességével kapcsolatban.”*

Az erőszak megismerését célzó tudatosságnövelő kampányok helyett a megelőzésre, az egyezményhez kapcsolódó nemzetközi mechanizmus helyett a magyar szociális ellátórendszer fejlesztésére, javítására lenne szükség. Ezek a tudatosság növelő programok, és a nemzetközi intézményekkel való együttműködés különböző kampányok céljából aránytalanul nagy terhet rónak az államra. Álláspontunk szerint hatékonyabb fellépést jelentene az állam részéről, ha az Isztambuli Egyezmény által megkövetelt intézményrendszerre fordítandó összeget a magyar szociális ellátórendszer fejlesztésére és a különböző oktatással, megelőzéssel, kríziskezeléssel vagy áldozatsegítéssel foglalkozó civil szervezetek munkájának támogatására költené.

E. Vallásszabadság

20. A legnagyobb vallások házasság és ember fogalmát megbélyegzik, mint egy olyan hagyományt, ami a hagyományos nemi szerepeken, sztereotípiákon alapul, és amiket cáfolni „kell” az iskolai tananyagokban.
21. Az Egyezmény alapján az egyházi iskolák nem vonhatják ki magukat a kötelező tananyagok oktatása alól.
22. Nálunk is előállhat egy olyan helyzet, hogy szankcionálják az lányiskolákat azért, mert nem vesznek föl hallgatóik közé olyan fiúkat, akik lánynak érzik magukat.
23. Mélyreható következményei lehetnek a jövőre nézve a két nem közötti természetes nemi különbségek tagadásának a vallásszabadságra, és egyes szakmai terapeuták, papok és lelkészek munkájára vonatkozóan.

24. Ezek a rendelkezések olyan széleskörűen és tágan alkalmazandó terminológiát használnak, amelyek átírhatják az iskolai tananyagokat, különösen az értékalapú iskolákban, intézményekben.

F. Tapasztalat

25. Végül érdemes megnéznünk, hogy vajon hogyan állunk nemzetközi szinten a nők elleni erőszak kérdésével kapcsolatban, és vajon megoldást nyújt-e a gender fogalmának bevezetése és terjesztése a nők elleni erőszak csökkentésére.

Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) 2014-ben publikált európai kutatásának adatai meglepő eredményt mutatnak Kelet-, Közép-Európa, és Észak-, Nyugat-Európa tekintetében a nők elleni erőszak vonatkozásában. Míg Kelet- és Közép-Európában még nem kapott nagymértékben teret a gender átültetése a jogalkotásba, a felsorolt nyugati országokban ez már megtörtént.

Tekintsük meg három kelet- és közép-európai, illetve három észak- és nyugat-európai ország adatait a felmérés alapján a nők elleni erőszak tekintetében:

Országok	A 15 éves koruk után a jelenlegi vagy korábbi partnerüktől vagy bármely más személytől fizikai és/vagy szexuális erőszakot elszenvedő nők, uniós tagállamok szerint
Dánia	52%
Svédország	46%
Franciaország	44%
Magyarország	42%
Románia	30%
Lengyelország	19%

1. táblázat

Forrás: fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-at-a-glance-oct14_hu.pdf (1. táblázat)

A fenti adatok önmagukban nem sokat árulnak el az adott országokban jelenlevő nők elleni erőszak jelenlétéről, mivel lehetséges, hogy míg valaki egy cselekményt szexuális erőszakként él meg, addig más abban nem talál semmi rosszat. A következő táblázat adatai azokat a felméréseket mutatják, melyek során a szexuális zaklatás hat vagy tizenegy konkrét

fajtájára kérdeztek rá, így ezek az eredmények már biztosabb képet adnak a valós helyzetről, mivel az eset megtörténtére kérdeztek rá, nem annak értékelésére.

Országok	A szexuális zaklatás előfordulása a felmérést megelőző 12 hónapban, a szexuális zaklatás mérésére használt 11 kérdéses lista alapján*	A szexuális zaklatás előfordulása a felmérést megelőző 12 hónapban, a szexuális zaklatás mérésére használt 6 kérdéses lista alapján**
Dánia	37%	26 %
Svédország	32%	22%
Franciaország	30%	18%
Magyarország	18%	12%
Románia	11%	5%
Lengyelország	11%	5%

2. táblázat

Forrás: fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-at-a-glance-oct14_hu.pdf (4. ábra)

*: „kéretlen érintés, ölelés vagy csók” „szexuális célzatú megjegyzések vagy viccek, amelyeket sértőnek érzett” „nem helyénvaló randevúmeghívások” „a magánéletére vonatkozó tolakodó kérdések, amelyeket sértőnek érzett” „a külső megjelenésére vonatkozó tolakodó megjegyzések, amelyeket sértőnek érzett” „nem helyénvaló bámulás vagy fixírozás, ami miatt fenyegetve érezte magát” „valaki olyan, nyíltan szexuális tartalmú képeket, fotókat vagy ajándékokat küldött vagy mutatott Önnek, amelyeket sértőnek érzett” „valaki illetlen módon mutogatta magát Önnek” „valaki akarata ellenére pornográf anyagok nézésére kényszerítette” „kéretlen, nyíltan szexuális tartalmú e-maileket vagy SMS-üzeneteket kapott, amelyeket sértőnek érzett” „sértőnek érzett, helytelen közeledés a közösségi hálózatépítő weboldalakon, például a Facebookon vagy az internetes chatszobákban”

** : „kéretlen érintés, ölelés vagy csók”, „szexuális célzatú megjegyzések vagy viccek, amelyeket sértőnek érzett”, „valaki illetlen módon mutogatta magát Önnek”, „nyíltan szexuális tartalmú e-maileket vagy SMS-üzeneteket kapott, amelyeket sértőnek érzett”, „valaki olyan, nyíltan szexuális tartalmú képeket, fotókat vagy ajándékokat küldött vagy mutatott Önnek, amelyeket sértőnek érzett”, „valaki akarata ellenére pornográf anyagok nézésére kényszerítette”

A táblázatokból kitűnik, hogy Magyarországon, Lengyelországban és Romániában lényegesen kevesebb nő számolt be az őt ért erőszakról, mint Dániában, Svédországban és Franciaországban, ahova a gender ideológia már évekkal korábban megérkezett.

Végszó

Az Isztambuli Egyezmény ratifikálása számos problémát vet fel, elsősorban:

a, az ún. 'gender' (nem? társadalmi nem?) nem egyértelmű, tudományosan nem elfogadott definíciójának bevezetését;

b, olyan szabályok bevezetését, melyek nemzeti jogi keretek közé ültetve olyan alapvető emberi jogokat sérthetnek, mint pl. a szülői jogok;

c, a férfiak és fiúgyermek sztereotip ábrázolását, elkövetőként való beállítását és diszkriminációját;

d, az Egyezmény által megkövetett költséges ellenőrző intézménymechanizmus létrehozását.

A fentiek tekintetében arra kérjük a Kormányt, hogy minden eszközzel lépjen fel a nők és a gyermekek (fiúk és lányok) elleni erőszak ellen, de ne az Isztambuli Egyezmény ratifikálásával, hanem a prevencióval, az áldozatokat segítő ellátórendszer fejlesztésével, a kapcsolati kultúra javításával, pl. a családi életre neveléssel, illetve szakemberek képzésével.

Kérjük, ne ratifikálják az Isztambuli Egyezményt!

Tisztelettel:

Frivaldszky Edit

igazgató

Emberi Méltóság Központ

Kelt: Budapest, 2017. február 22.